

Γράφει ο **kokkiniotis**

Άλλος αέρας φυσάει στα πρωτοσέλιδα, χαρακτηριστικός ο σημερινός τίτλος του ΒΗΜΑτος:

ΤΟ ΒΗΜΑ
ΚΡΗΣΙΔΕ & ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ (1957-2008) ΕΚΔΟΣΗ: ΣΤΑΥΡΟΣ Ο. ΨΥΛΛΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ Β. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015
ΤΙΜΗ 18 ΣΕΚΤΑ Φωτοβήματα και Κινητόφωνο
Αυτοκόλλο 07.45 - Δοκίμο 17.25

Κεντρική γραφεία: Μικρατσίου 90, Αθήνα 115 26
© 2015 360 7000. Email: info@bema.gr
Internet: http://www.bema.gr

© ΤΟ ΒΗΜΑ
Εκδόσεις από την Δημοσιογραφική
Οργανιστική Εταιρεία Α.Ε.

Β' ΕΚΔΟΣΗ
ΤΙΜΗ €2,00

Ιστορικών διαστάσεων πολιτική ανατροπή από ενδεχόμενη πρωτιά Τσίπρα

Η ευκαιρία της Αριστεράς

- ◊ Σταθερά μπροστά ο ΣΥΡΙΖΑ - μάχη μέχρι τέλους δίνει ο Σαμαράς
- ◊ Μεγαλώνει η ευθύνη για τη σταθερότητα της οικονομίας
- ◊ Μυστικές επαφές με τους Ευρωπαίους για την επόμενη μέρα

28,1%	25,5%	6,5%	5,4%	5,2%	5,0%	2,8%	2,6%	4,1%	2,2%	12,6%
ΣΥΡΙΖΑ	ΝΔ	ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ	ΚΡΗΣΙΑ	ΓΙΑΣΟΚ	ΚΚΕ	ΚΙΝΗΜΑ	ΑΝΕΛ	ΑΛΛΟΚΟΜΜΗ	ΛΕΥΚΟ/ΑΚΥΡΟ	ΑΛΛΕΝΔΑ ΒΗΜΟΣ

ΕΡΕΥΝΑ KATA RESEARCH - ΠΕΡΙΟΡΤΙΑΣ ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ Α3-23

Ενδεικτικό είναι στις εσωτερικές σελίδες το άρθρο του Αντ. Καρακούση: «**Η ιστορική ευκαιρία της Αριστεράς**». Τσαλαβουτώντας -ανιστόρητα κατά τη γνώμη μας- στα γεγονότα των τελευταίων 80 χρόνων, αφού αναφερθεί στο σύμφωνο Σοφούλη - Σκλάβαινα, στο ΕΑΜ, την αποχή από τις εκλογές του 1946 και στις εκλογές του 1958 όπου η ΕΔΑ αναδείχθηκε σε αξιωματική αντιπολίτευση, στο τελευταίο εδάφιο με τον τίτλο «**Προ των πυλών**» γράφει ανάμεσα στα άλλα:

«Το ερώτημα που τίθεται βεβαίως είναι ποια θα είναι η τύχη της **επερχόμενης αριστερής εξουσίας του κ. Τσίπρα**. Θα μπορέσει άραγε να υπερβεί τις κακές ιστορικές εμπειρίες που συνοδεύουν την Αριστερά και να αποδώσει έργο πραγματικό, ή θα πνιγεί στα αδιέξοδα από την πρώτη στιγμή και θα οδηγήσει τη χώρα στα βράχια, όπως επαναλαμβάνει κάθε τόσο ο Αντώνης Σαμαράς;»

Εκλογές

Η ιστορική ευκαιρία της Αριστεράς

Από το Σύμφωνο Σοφούλη - Σκλάβαινα στον ΣΥΡΙΖΑ του κ. Αλέξη Τσίπρα

Στο κύριο άρθρο ο εκδότης **Στ. Ψυχάρης** μιλάει για τις "ευκαιρίες" που είχε η αριστερά να νομιμοποιηθεί στα μάτια της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού, όπως λέει. Το '89, «**ήταν μια ευκαιρία για την Αριστερά που αντί να την ωφελήσει της άφησε τον λεκέ του "βρώμικου '89"**». Τους τη λένε κι από πάνω...

«Μια άλλη ευκαιρία», συνεχίζει, «είχε χαθεί το καλοκαίρι του 1965. Η ηγεσία της τότε ΕΔΑ, η οποία στέγαζε την ηγεσία του παράνομου ΚΚΕ, αρνήθηκε τη ...βασιλική προσφορά: οι αποστάτες πρότειναν στους βουλευτές της ΕΔΑ να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση Τσιριμώκου με αντάλλαγμα την άρση των εκτάκτων μέτρων (Ν. 375, Ν. 509 κλπ) και τη νομιμοποίηση του κομμουνιστικού κόμματος.» Πρωτότυπη πράγματι αντίληψη, για το καλοκαίρι του '65 και τις "ανεκμετάλλευτες ευκαιρίες" του.

Με συγκατάβαση στη συνέχεια, θυμίζει πράγματα που θα προτιμούσαν να ξεχάσουν όσοι πέρασαν από τα κόμματα της επίσημης αριστεράς της εποχής: «Από τη μεταπολίτευση και μετά η Αριστερά επεδίωξε, είναι αλήθεια, την πολιτική και την εκλογική συνεργασία με τις δυνάμεις του Κέντρου, δηλαδή με το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου».

«Η απάντηση της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ ήταν πάντοτε αρνητική», συνεχίζει, για να φτάσει στο σήμερα όπου «Η εκλογική ισχύς φαίνεται να περιέρχεται στον ΣΥΡΙΖΑ. Ο εκλογικός σχηματισμός της Αριστεράς εκτιμάται ότι **θα φθάσει σε ποσοστά άλλων εποχών του ΠΑΣΟΚ**». Φαντάσου τι γίνεται στις κρυφές δημοσκοπήσεις...

Και για να μην μείνει καμιά αμφιβολία, προσθέτει: «**Η Αριστερά διεκδικεί αυτοδύναμη εξουσία και προφανώς θα κληθεί να αξιοποιήσει την ευκαιρία που της δίνεται**».

Αυτοί σε λίγο θα μας τα πουν τα αποτελέσματα πριν από τα exit poll!

Χαρακτηριστικό του κλίματος 'αλλαγής' ήταν και [προηγούμενο κύριο άρθρο του Ψυχάρη](#) (28/12/2014) που παραθέτουμε στη συνέχεια. Το νόημα είναι: Μην ανησυχείτε, δεν τρέχει και τίποτε με τις 'αλλαγές φρουράς'.

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΕΛΛΑΣ!

Τις τελευταίες ημέρες παριστάμεθα μάρτυρες μιας νέας από σκηνης διδασκαλίας της πολιτικής κωμωδίας: Κινδυνεύει η Ελλάς! Είθισται παρά τοις Ελλησιν οι πολιτικοί αντίπαλοι να επικαλούνται εθνικούς κινδύνους για να μαζεύουν ψηφοδέλτια.

Κατά περίπτωσιν ο κίνδυνος είτε οφείλεται σε ξένους είτε ελλοχεύει στο εσωτερικό. Την ύπαρξή του βεβαιώνουν και οι μεν και οι δε.

Είμαστε πριν από 50 ακριβώς χρόνια, τον Φεβρουάριο του 1964, παραμονές του εκλογικού θριάμβου του Γεωργίου Παπανδρέου.

Η Δεξιά της εποχής (ΕΡΕ του Κωνσταντίνου Καραμανλή, που προσκαίρως τότε διέμενε στο Παρίσι απέχων του εκλογικού αγώνος) είχε επιστρατεύσει σενάρια **νομισματικής καταστροφής...**

- Αυτή η δραχμή είναι δική σου, μην αφήσεις τον Παπανδρέου να την τινάξει στον αέρα! εκραύγαζαν στις προεκλογικές συγκεντρώσεις της ΕΡΕ.

Οι εκλογές έγιναν, η Ένωση Κέντρου με τον Γ. Παπανδρέου ενίκησε. **Και η δραχμή δραχμή...**

Η απριλιανή χούντα που ακολούθησε ήταν ένας εισαγόμενος κίνδυνος. Εκείνοι που έστησαν τη δικτατορία, οι ίδιοι την απέσυραν.

Πραγματικός κίνδυνος να παραπατήσει το νεοπαγές τότε δημοκρατικό πολίτευμα ανεφύη το φθινόπωρο του 1981 με τη μεγάλη νίκη του ΠΑΣΟΚ. Το βράδυ των εκλογών, όταν το αποτέλεσμα ήταν φανερό, οι τέσσερις αρχηγοί των Ενόπλων Δυνάμεων (ΓΕΕΘΑ, ΓΕΣ, ΓΕΝ, ΓΕΑ) υπέβαλαν στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τις παραιτήσεις τους. Ο Κ. Καραμανλής με μη αποκρυπτόμενη οργή τους είπε να αποσύρουν τις παραιτήσεις και να επιστρέψουν στις θέσεις τους. Με τη γνησίως... καραμανλική μέθοδο αντιδράσεως ο κίνδυνος συντόμως εξέλιπεν.

Εν συνεχεία με την πραγματική συνεργασία Προέδρου και Πρωθυπουργού το Πολίτευμα στέριωσε και άντεξε σε πολλές δοκιμασίες.

Καθώς όλοι γνωρίζουμε τα όριά μας, λογικό είναι να περιμένει κανείς ότι **μετά τις εκλογές, ψήφω και αποφάσει του Λαού, όλα θα πάνε καλύτερα...**